

Ang Basahon ni Daniel - Numero Nobenta

Pagbukas sa Kahulogan sa “Adlaw-adlaw”: Usa ka Historikal nga Pagsusi sa mga Kontrobersiya ug mga Panagsumpaki

Jeff Pippenger

2024-02-23

Kon imong gisusi pag-ayo ang kataposang pahayag diha sa miaging artikulo, imong makita ang orihinal nga tinubdan sa maong pahayag nga makita sa basahon nga Early Writings, nga giangkon ni A. G. Daniells nga iyang gidala uban kaniya sa iyang pakighinabi bahin sa hilisgutan sa “the daily” uban kang Sister White niadtong 1910. Kadtong naningkamot sa pagpatukod sa “bakak” nga ang “the daily” nagrepresentar sa ministryo ni Cristo sa santuwaryo, nanginahanglan sa pagdaot sa tuwiran ug matin-aw nga pag-apruba ni Sister White sa hustong panglantaw nga gihatag niadtong naghatag sa pagtu-aw sa takna sa paghukom. Ang “bakak” nga ilang gihimo mao nga ang bugtong pasidaan nga espesipiko gayud nga gihisgutan ni Sister White mao ang pasidaan batok sa pagtakda ug panahon. Mao kana ang gipaningkamotan ni Arthur White sa pagpatukod diha sa iyang biograpiya, ug mao usab kana ang gipaningkamotan sa iyang amahan, ang anak ni Ellen White, ug ni Daniells nga pamatud-an pinaagi sa hinimog pakighinabi.

Sumala sa nahisgotan na, walay rekord sa bisan unsang pakighinabi tali ni Sister White ug ni Daniells mahitungod sa “the daily.” Ang giingong pakighinabi gisugyot niadtong 1931. Kon si Sister White miuyon sa sayop nga panglantaw ni Daniells bahin sa “the daily” diha sa usa ka pakighinabi niadtong 1910, nganong magpabilin man siyang hilom sulod sa kawhaan ug usa ka tuig mahitungod sa iyang pag-uyon, siya nga giila ni Sister White nga masibuton sa pagpasiugda sa iyang panglantaw? Dili kadto pakighinabi; usa kadto ka hinimo-himo lamang.

Ang pag-imbento sa interbyu nagtinguha sa pagbutang sa konteksto sa iyang pahayag mahitungod sa “ang adlaw-adlaw” nga daw kini usa lamang ka butang nga incidental sa iyang pasidaan batok sa pagtakda og panahon, ug gibutang ni Arthur White ang iyang mga timailhan sa maong bakak pinaagi sa paagi sa iyang pagpresentar niini sa kasaysayan sa 1931. Ingon nga usa ka Cristiano, angay unta niyang gitaho lamang ang kasaysayan, ug gibiyaan ang historikal nga rebisyonismo gawas sa panghitabo. Gitapos nato ang miaging artikulo pinaagi sa pahayag gikan sa 1850, diin nakuha ang pahayag sa Early Writings. Ang maong pahayag unang migula niadtong 1850 sa Review, ug unya pag-usab sa basahon nga Experience and Views. Ang ikatulong higayon nga kini migula mao sa basahon nga Early Writings, apan sa pag-uswag niini ngadto sa basahon nga Early Writings may pipila ka mga kausaban nga nahitabo. Apan, dili kita moingon nga daghan sa mga sinulat sa Espiritu sa Tagna ang giusab, sumala sa gipang-angkon sa pipila sa ilang paningkamot sa pagdaot sa iyang buluhaton.

“Gipakita kanako sa Ginoo nga ang tsart sa 1843 gimandoan pinaagi sa iyang kamot, ug nga walay bisan unsang bahin niini ang angay usbon; nga ang mga numero mao gayud ang iyang gitinguha nga mamahimo sila. Nga ang iyang kamot anaa sa ibabaw niini ug nagtago sa usa ka sayop sa pipila sa mga numero, aron walay bisan kinsa nga makakita niini, hangtod nga ang

iyang kamot kuhaon.”

“Unya nakita ko, maylabot sa ‘Daily,’ nga ang pulong nga ‘halad’ gidugang pinaagi sa kaalam sa tawo, ug wala kini mahisakop sa teksto; ug nga gihatag sa Ginoo ang husto nga pagsabot niini ngadto niadtong nagpahibalo sa singgit sa takna sa paghukom. Sa dihang may panaghiusa pa, sa wala pa ang 1844, hapit ang tanan nagkahiusa sa husto nga pagsabot sa ‘Daily;’ apan sukad sa 1844, diha sa kalibog, gidawat ang ubang mga panglantaw, ug misunod ang kangitngit ug kalibog.” Review and Herald, Nobyembre 1, 1850.

Kining pahayag una nga diha sa publikasyon nga giulohan og The Present Truth niadtong 1849, apan kini gipatik sa Review and Herald niadtong Nobyembre, 1850. Sa orihinal nga manuskrito si Igsoong White direkta nga nagaingon nga iyang gisulat ang pipila ka mga butang nga bag-o lang gipakita kaniya sa Ginoo, ug samtang imong basahon ang tibuok artikulo makita nimo nga daghang mga hilisgutan ang gihisgutan. Mga baynte ka nagkalainlaing mga hilisgutan ang gipakita kaniya. Ang punto mao nga sa orihinal nga artikulo ang hilisgutan sa “the daily,” ug ang hilisgutan sa “time setting” duha ka magkalain nga mga pagpadayag sa mga butang nga gipakita kaniya.

Sa orihinal nga manuskrito sila giila sa nagkalainlaing mga parapo. Sa dihang ang maong pahayag giimprenta pag-usab sa Experience and Views, gihiusa sa mga editor ang parapo diin gipadayag ni Sister White ang iyang pagsuporta sa pangunang panglantaw bahin sa “the daily,” uban sa misunod nga parapo nga nagpasidaan batok sa pagtakda og panahon. Samtang imong basahon ang orihinal, timan-i nga ang paghatag og paghatag-diin gibutang sa pipila ka mga hilisgutan pinaagi sa Capitalization. Sa parapo diin iyang gisuportahan ang pangunang panglantaw bahin sa “the daily,” iyang gi-Capitalize ang pulong nga Daily, ug sa sunod nga parapo iyang gi-Capitalize ang pulong nga Time, sa ingon nagtimaan og tin-awng kalainan tali sa duha ka mga hilisgutan nga gipakita kaniya.

“Minahal nga mga Igsoon nga Lalaki ug mga Igsoon nga Babaye,

“Gusto ko nga ihatag kaninyo ang usa ka mubo nga hulagway sa bag-ong gipakita kanako sa Ginoo pinaagi sa panan-awon. Gipakita kanako ang katahom ni Jesus, ug ang gugma nga anaa sa mga manulonda alang sa usag usa. Miingon ang manulonda—Dili ba ninyo makita ang ilang gugma?—sunda kini. Sa ingon niana usab kinahanglan nga ang katawohan sa Dios maghinigugmaay sa usag usa. Hinuon, mas maayo pa nga ang pagbasol mahulog sa imong kaugalingon kay sa sa usa ka igsoon. Nakita ko nga ang mensahe nga ‘ibaligya ninyo ang inyong mga kabtangan ug paghatag ug limos’ wala ihatag, sa pipila, diha sa iyang tin-aw nga kahayag; nga ang tinuod nga katuyoan sa mga pulong sa atong Manluluwas wala tin-aw nga gipadayag. Nakita ko nga ang katuyoan sa pagbaligya dili aron ihatag ngadto kanila nga arang makapanarbaho ug makasuporta sa ilang kaugalingon; kondili aron ipakaylap ang kamatuoran. Sala ang pagsuporta ug pagpatuyang niadtong arang makapanarbaho, diha sa pagkatapulan. Ang uban mapainiton sa pagtambong sa tanang mga tigomanan; dili aron paghimayaon ang Dios, kondili alang sa ‘mga tinapay ug mga isda.’ Ang ingon niana labi pa untang maayo nga anaa sa ilang mga panimalay nga nagabudlay pinaagi sa ilang mga kamot, ‘ang butang nga maayo,’ aron masuplayan ang mga kinahanglanon sa ilang mga pamilya, ug aron adunay ikahatag sa pagpaluyo sa bililhong buluhaton sa karon nga kamatuoran.

“Akong nakita nga ang pipila nasayop sa pag-ampo alang sa masakiton aron mamaayo sa atubangan sa mga dili-matuo. Kon adunay masakiton tali kanato, ug magpatawag sa mga anciano sa iglesia aron pag-ampoan siya, sumala sa Santiago 5:14, 15, kinahanglan atong sundon ang panig-ingnan ni Jesus. Gipagawas Niya ang mga dili-matuo gikan sa lawak, ug unya giayo ang masakiton; busa kinahanglan mangita kita nga mapahilayo gikan sa pagkadili-matuohon niadtong walay pagtuo, sa diha nga mag-ampo kita alang sa mga masakiton tali kanato.

“Unya gidala ako pag-usab ngadto sa panahon nga si Jesus mipalayo sa iyang mga tinun-an nga sila lamang, ngadto sa usa ka lawak sa itaas, ug una niyang gihugasan ang ilang mga tiil, ug unya gihatagan sila sa pagkaon gikan sa pinikaspikas nga tinapay, aron maghulagway sa iyang nabungkag nga lawas, ug sa duga sa parras aron maghulagway sa iyang naula nga dugo. Nakita ko nga ang tanan kinahanglan molihok uban ang pagsabot, ug mosunod sa ehemplo ni Jesus niining mga butanga, ug nga sa dihang motuman niining mga tulomanon, kinahanglan nga mahilain sila kutob sa mahimo gikan sa mga dili magtotoo.”

“Unya gipakita kanako nga ang pito ka katapusang mga hampak igaula, human mobiya si Jesus sa Santuwaryo. Miingon ang manulonda—Ang kapungot sa Dios ug sa Cordero mao ang hinungdan sa pagkalaglag o kamatayon sa mga dautan. Sa tingog sa Dios ang mga balaan mahimong gamhanan ug makahahadlok sama sa usa ka kasundalohan nga may mga bandila; apan dili nila unya ipatuman ang nahisulat nga hukom. Ang pagpatuman sa hukom mahitabo sa pagtapos sa 1000 ka tuig.

“Human nga pagkahuman ang mga balaan mausab ngadto sa pagkadili-mamatay, ug pagasakgawon nga dungan, ug makadawat sa ilang mga alpa, mga purongpurong, ug uban pa, ug makasulod sa Balaang Siyudad, si Jesus ug ang mga balaan molingkod sa paghukom. Ang mga basahon pagaablihan, ang basahon sa kinabuhi ug ang basahon sa kamatayon; ang basahon sa kinabuhi naglangkob sa maayong mga buhat sa mga balaan, ug ang basahon sa kamatayon naglangkob sa daotang mga buhat sa mga daotan. Kining mga basahona gitandi sa basahon sa Kasugoan, ang Biblia, ug sumala niana sila gihukman. Ang mga balaan, nga nahiusa kang Jesus, mopahayag sa ilang hukom ibabaw sa mga patay nga daotan. Tan-awa ninyo! miingon ang anghel, ang mga balaan molingkod sa paghukom, nga nahiusa kang Jesus, ug itagana ngadto sa tagsatagsa sa mga daotan sumala sa mga buhat nga gibuhay diha sa lawas, ug itala tupad sa ilang mga ngalan ang ilang pagadawat sa pagtuman sa hukom. Kini, nakita ko, mao ang buluhaton sa mga balaan uban kang Jesus, sulod sa Balaang Siyudad sa wala pa kini mokunsad ngadto sa yuta, sulod sa 1000 ka tuig. Unya sa katapusan sa 1000 ka tuig, si Jesus, ug ang mga anghel, ug ang tanang mga balaan uban kaniya, mobiya sa Balaang Siyudad, ug samtang nagakunsad siya uban kanila ngadto sa yuta, ang mga patay nga daotan banhawon, ug unya ang mismong mga tawo nga ‘midughang kaniya,’ nga nabanhaw, makakita kaniya sa halayo diha sa tanan niyang himaya, uban kaniya ang mga anghel ug ang mga balaan, ug managdangoyngoy tungod kaniya. Makita nila ang mga timaan sa mga lansang sa iyang mga kamot, ug sa iyang mga tiil, ug ang dapit diin ilang gituhog ang bangkaw sa iyang kilid. Ang mga timaan sa mga lansang ug sa bangkaw mamahimong iyang himaya niadtong tungora. Sa katapusan sa 1000 ka tuig si Jesus motindog ibabaw sa Bukid sa mga Olibo, ug ang bukid mabahin sa duha, ug kini mahimong usa ka halapad kaayong kapatagan, ug kadtong

managpangalagiw niadtong panahona mao ang mga daotan nga bag-o pa lamang nabanhaw. Unya ang Balaang Siyudad mokunsad ug mopahimutang sa ibabaw sa kapatagan.

“Unya gipasudlan ni Satanas sa iyang espiritu ang mga daotan nga gibanhaw na. Gilimbongan niya sila pinaagi sa pagpasigarbo kanila nga gamay ra ang panon sulod sa Siyudad, ug daghan ang iyang panon, ug nga malupig nila ang mga balaan ug maagaw ang Siyudad. Samtang gipalig-on ni Satanas ang iyang panon, ang mga balaan atua sa Siyudad, nagatan-aw sa katahum ug himaya sa Paraiso sa Dios. Si Jesus atua sa ilang unahan, nga nagmando kanila. Sa kalit lang, nawala ang maanindot nga Manluluwas gikan sa among taliwala; apan sa dili madugay nadungog namo ang iyang maanindot nga tingog, nga nagaingon, ‘Umari kamo, mga binulahan sa akong Amahan, panundon ninyo ang gingharian nga giandam alang kaninyo sukad pa sa pagkatukod sa kalibutan.’ Nanagtigum kami sa palibot ni Jesus, ug sa diha nga iyang gitak-op ang mga ganghaan sa Siyudad, gipahayag ang tunglo batok sa mga daotan. Gitak-op ang mga ganghaan. Unya gigamit sa mga balaan ang ilang mga pako ug mitungas ngadto sa kinatumyan sa kuta sa Siyudad. Si Jesus didto usab uban kanila; ang iyang korona masanagon ug mahimayaon kaayo tan-awon. Korona kini sulod sa korona, pito ang gidaghanon. Ang mga korona sa mga balaan hinimo sa labing lunsay nga bulawan, ginadayandayanan ug mga bitoon. Ang ilang mga nawong nagdan-ag sa himaya, kay sila diha sa hingpit nga dagway ni Jesus; ug sa ilang pagbangon, ug sa ilang paglihok nga nagkahiusa paingon sa kinatumyan sa Siyudad, napuno ako sa kalipay tungod sa maong talan-awon.

“Unya nakita sa mga daotan ang ilang nawala; ug ang kalayo giginhawa gikan sa Dios ibabaw kanila, ug gilamoy sila. Kini mao ang Pagpatuman sa Paghukom. Ang mga daotan unya midawat sumala sa gitagal kanila sa mga balaan, diha sa panaghiusa uban kang Jesus, sulod sa 1000 ka tuig. Ang mao rang kalayo gikan sa Dios nga milamoy sa mga daotan mao usab ang naghinlo sa tibook yuta. Ang nangabali ug nagisi nga mga kabukiran nangatunaw sa mapintas nga kainit, ang kahanginan usab, ug ang tanang dagami nangaut-ut. Unya ang among panulondon mibukhad sa among atubangan, mahimayaon ug matahum, ug among napanunod ang tibook yuta nga gibag-o. Kaming tanan misinggit sa makusog nga tingog, Himaya, Aleluya.”

“Nasabtan ko usab nga ang mga magbalantay kinahanglan mokonsulta niadtong mga tawong adunay makataronganong hinungdan aron saligan nila, kadtong mga nakauban sa tanang mga mensahe, ug malig-on sa tanang kamatuoran karon, sa dili pa nila ipasiugda ang bisan unsang bag-ong mahinungdanong punto nga ilang mahunahunaang gipalig-on sa Biblia. Unya ang mga magbalantay mahiusa sa hingpit, ug ang panaghiusa sa mga magbalantay mabati sa iglesia. Ang maong pamaagi, nakita ko, makapugong sa makapasubo nga mga pagbahinbahin, ug unya wala nay kapeligrohan nga ang bililhon nga panon mabahin, ug ang mga karnero magkatibulaag, nga walay magbalantay.

“Septyembre 23, gipakita kanako sa Ginoo nga iyang gituy-od pag-usab sa ikaduhang higayon ang iyang kamot aron mabawi ang salin sa iyang katawhan, ug nga ang mga paningkamot kinahanglan dobléhon niining panahona sa pagtigom. Sa panahon sa pagkatibulaag ang Israel gihampak ug ginisi; apan karon sa panahon sa pagtigom pag-aayohon sa Dios ug pagabugkoson ang iyang katawhan. Sa pagkatibulaag, ang mga paningkamot nga gihimo aron

sa pagpakaylap sa kamatuoran diyutay ra kaayo ug epekto, diyutay ra kaayo o walay nahimo; apan sa pagtigom, sa diha nga gibutang na sa Dios ang iyang kamot aron tigumon ang iyang katawhan, ang mga paningkamot sa pagpakaylap sa kamatuoran makab-ot ang gituyo nilang epekto. Ang tanan kinahanglan maghiusa ug magmasibuton sa buluhaton. Nakita ko nga usa ka kaulawan alang kang bisan kinsa ang pagsangpit sa panahon sa pagkatibulaag alang sa mga panig-ingnan nga magmando kanato karon sa panahon sa pagtigom; kay kon ang Dios dili na maghimo pa ug labaw pa alang kanato karon kay sa iyang gihimo kaniadto, ang Israel dili gayod matigom. Ingon kaikinahanglan nga ang kamatuoran kinahanglan ipamantala pinaagi sa usa ka mantalaan, maingon man nga iwali.”

“Gipakita sa Ginoo kanako nga ang tsart sa 1843 gidumala pinaagi sa iyang kamot, ug nga walay bisan unsang bahin niini ang kinahanglan usbon; nga ang mga numero ingon sa iyang gusto nga maoy mahimutang. Nga ang iyang kamot diha sa ibabaw niini ug nagtago sa usa ka sayop sa pipila sa mga numero, aron walay bisan kinsa ang makakita niini, hangtod nga ang iyang kamot kuhaon na.”

“Unya nakita ko, mahitungod sa “Adlaw-adlaw,” nga ang pulong nga “halad” gidugang pinaagi sa kaalam sa tawo, ug dili iya sa teksto; ug nga ang Ginoo mihatag sa husto nga pagsabot niini ngadto kanila nga nagpahayag sa pagtuaw sa takna sa paghukom. Sa dihang diha pa ang panaghiusa, sa wala pa ang 1844, halos ang tanan nagkahiusa sa husto nga pagsabot sa ‘Adlaw-adlaw;’ apan sukad sa 1844, sa kalibog, ang ubang mga panglantaw gigagop, ug ang kangitngit ug kalibog misunod.

“Gipakita kanako sa Ginoo nga ang Panahon wala mahimong usa ka pagsulay sukad sa 1844, ug nga ang panahon dili na gayud mahimong usa ka pagsulay pag-usab.

“Unya gipakita kanako ang pipila nga anaa sa dakong kasaypanan, nga ang mga balaan moadto pa sa Daang Jerusalem, ug uban pa, sa dili pa moanhi ang Ginoo. Ang maong panglantaw maoy makapapahilayo sa hunahuna ug pagtagad gikan sa kasamtangang buhat sa Dios, ilalom sa mensahe sa ikatulong manulonda; kay kon kita pa moadto sa Jerusalem, nan ang atong mga hunahuna natural nga atua didto, ug ang atong mga kapanguhaan pugngan gikan sa ubang mga gamit aron madala ang mga balaan ngadto sa Jerusalem. Nakita ko nga ang hinungdan nganong gitugotan sila nga mahulog niining dakong kasaypanan mao kini: kay wala nila isugid ug biyai ang ilang mga kasaypanan, nga ilang napuy-an sulod sa daghang mga tuig nga nangagi.” Review and Herald, November 1, 1850.

Ang agi sugod pinaagi sa pagpahayag, “Buot ko nga ihatag kaninyo ang usa ka mubo nga hulagway sa gipakita kanako sa Ginoo bag-o pa lamang diha sa panan-awon.” Adunay pipila ka mga hilisgutan nga gipresentar, ug wala niya iusa ang parapo nga nagtumong sa “ang adlaw-adlaw,” uban sa sunod nga parapo. Kana gibuhat sa ulahi sa mga editor nga nagbutang sa maong agi diha sa Experience and Views, ug pagkahuman niini sa Early Writings. Sa Experience and Views, ang mga editor mitangtang sa unang walo ka mga parapo, ug giusa ang mga parapo nga nagtumong sa gipakita kaniya mahitungod sa “ang adlaw-adlaw” ug sa pagtino sa panahon. Ang Experience and Views gimantala niadtong 1851, ug dayon ang Early Writings gimantala niadtong 1882.

Ang Early Writings sa pagkatinuod mao ra ang samang upat ka parapo nga mipakita sa Experience and Views, apan adunay usa ka mahinungdanong eksepsiyon. Sa Experience and Views, ang usa ka parapo nga naglangkob sa usa lamang ka tudling-pulong nga nagtuki sa pagtakda sa panahon gihiusa uban sa miaging parapo nga nagtuki sa “the daily.” Dayon ang parapo nga sa sinugdan misunod sa parapo nga nagtuki sa pagtakda sa panahon giapil usab. Sa Early Writings, usa ka parapo nga gikan sa laing bahin sa Experience and Views gibutang sa taliwala sa parapo nga karon nagtuki sa “the daily” ug sa pagtakda sa panahon, ug sa sinugdan gisundan kini sa usa ka parapo nga nagpaila kon ngano nga sayop ang paghimo og mga peregrinasyon ngadto sa karaang Jerusalem.

Ang parapo nga gitangtang gikan sa laing panid sa Experience and Views, ug unya gisulod sa teksto sa Early Writings, nakadugang lamang sa kalibog mahitungod sa “adlaw-adlaw” nga nagsugod sukad pa sa 1844. Ang maong parapo wala diha sa orihinal nga pagsaysay ni Sister White sa iyang panan-awon.

“Gipakita sa Ginoo kanako nga ang mensahe sa ikatulong manulonda kinahanglan nga ipahibalo, ug imantala ngadto sa nagkatibulaag nga mga anak sa Ginoo, ug nga kini dili angay ibitay sa panahon; kay ang panahon dili na gayud mahimong usa ka pagsulay pag-usab. Nakita ko nga ang uban ginasudlan ug bakak nga kadasig nga nagagikan sa pagwali sa panahon; nga ang mensahe sa ikatulong manulonda mas labaw pa kay sa mahimong mahatag sa panahon. Nakita ko nga kining mensaheha makatindog ibabaw sa iyang kaugalingong patukoranan, ug nga dili niini gikinahanglan ang panahon aron palig-onon kini, ug nga kini mopadayon uban sa gamhanang gahum, ug mohimo sa iyang buluhaton, ug pagapamub-an diha sa pagkamatarong.” Experience and Views, 48.

Ang parapo gikan sa panid kwarenta’y otso sa Experience and Views gisulod human sa parapo sa Early Writings, nga nahimo pinaagi sa paghiusa sa duha ka nagkalainlaing parapo, ug kini nagbutang ug pagpasiugda sa pagtudlo ug takna nga wala diha sa orihinal nga asoy.

Sa 1931, ang karaang mga tawo nga nagmando sa katawhan sa Jerusalem nagmugna ug usa ka sugilanon nga nagaingon nga si Daniells nakigsulti kang Sister White niadtong 1910, ug diha sa pamatuod nga gihatag ni Daniells iyang gihisgutan ang 1843 chart, ug nagaingon nga iyang gitudlo ang wala maglungtad nga santuwaryo diha sa chart samtang siya nakigsulti kang Sister White. Giingon nga diha kaniya ang basahon nga Early Writings, ug samtang iyang gipangutana siya mahitungod sa iyang gipasabot, ug pinasukad sa iyang mga tubag, wala na siyay laing mahimong konklusyon gawas nga ang pahayag sa Early Writings nga nagpaluyo sa panglantaw sa mga payunir bahin sa “the daily” sa pagkatinuod usa ka pasidaan batok sa pagtino ug panahon. Kaluhaan ug usa ka tuig human sa hinimog sugilanon nga pakighinabi ug napulo ug unom ka tuig human sa kamatayon sa mga tawo nga giingong gihisgotan, gibutang ni Daniells ang maong pamatuod sulod sa kasaysayan sa ikatulong kaliwatan.

Si F. C. Gilbert usa ka eskolar sa Hebreo, ug wala lamang niya gisuportahan ang husto nga panglantaw mahitungod sa “adlaw-adlaw” ingong Paganismo tungod kay miingon niini ang mga payunir ug si Ellen White. Iyang gipanalipdan kini pinasikad sa iyang pagsabot sa Hebreong teksto nga gigamit ni Daniel nga propeta. Siya mao ang bantugang Adventistang eskolar sa Hebreo

niadtong panahona. Samtang nagpadayon sa pagtubo ang kontrobersiya mahitungod sa “adlaw-adlaw” nga gipasiugdahan ni Daniells ug Prescott, si Gilbert maoy usa sa mga bantugang eskolar nga mibarug sa pagpanalipod sa baruganan sa mga payunir. Aduna siyay pakighinabi kang Ellen White niadtong Hunyo 8, 1910, ug sa ulahi iyang gitala ang iyang gihisgutan uban kang Sister White. Ang pamatuod ni Daniells hingpit nga supak sa kang F. C. Gilbert.

Sa bolyum baynte, mga panid disi-siyete hangtod baynte-dos, sa Manuscript Releases, gihisgotan ni Sister White ang baruganan nila Daniells ug Prescott bahin sa “daily.” Ang mga pulong nga inyong makita sa taho ni F. C. Gilbert mahitungod sa iyang pakighinabi kang Ellen White halos managsama gayud sa gipahayag mismo ni Sister White diha sa teksto gikan sa Manuscript Releases. Busa, sulod sa daghang mga tuig sa wala pa mapatik ug mapagawas ang Manuscript Releases, walay konkreto nga inspirado nga pagpamatuod aron mosupak o mosuporta sa angkon ni Daniells mahitungod sa sulod sa pakighinabi nga iyang giingong nahitabo tali kaniya ug kang Sister White. Labaw pa ka mahinungdanon, walay inspirado nga pag-uyon sa iyang sayop nga panglantaw bahin sa “daily.” Ug labi pang mahinungdanon, karon nga anaa na ang Manuscript Releases—wala gihapon ing gihapon ang inspirado nga pag-uyon alang sa iyang sayop nga panglantaw sa “the daily!”

Ug bisan karon, gitudloan ang Laodiceanong Adventismo nga si Sister White walay baruganan mahitungod sa “adlaw-adlaw,” gawas lamang nga kini dili usa ka “pangutana sa pagsulay” ug nga kita kinahanglan “maghilom niining hilisgutan.” Adunay usa ka butang nga nabali karon, ug ang nabali mao nga ang tinuod nga baruganan sa “adlaw-adlaw” karon anaa na sa minoryang panglantaw taliwala sa katawhan sa Dios. Niadtong 1910, ang minoryang panglantaw mao ang panglantaw ni Conradi nga gipaningkamotan ni Daniells ug Prescott nga ipatigbabaw, ug ang mayoryang panglantaw mao ang baruganan sa mga pioneer.

Ang mosunod mao ang pahayag ni F. C. Gilbert mahitungod sa iyang pakighinabi kang Sister White, nga angay itandi sa Manuscript Releases, nga gibutang sa iyang kinatibuk-an, diha sa ika-otsenta ug unang artikulo niining The Book of Daniel nga serye.

“Si Daniells ug si Prescott ... dili mohatag sa mga tigulang nga mga igsoon diha sa buluhaton ug kahigayonan sa pagsulti ug bisan unsa man. ... Si Daniells mianhi dinhi aron sa pagpakigkita kanako, ug wala ko siya tagda. ... Wala akoy bisan unsang hisgutan kaniya mahitungod sa bisan unsa. Mahitungod sa ‘adlaw-adlaw’ nga ilang gipaningkamotan sa pagpasiugda, walay kapuslanan kana. ... Sa didto ako sa Washington, daw may usa ka butang nga naglibot pag-ayo sa ilang mga hunahuna, ug daw dili ko sila matandog. Wala kitay kalabotan niining hilisgotan sa ‘adlaw-adlaw’ ... Nahibalo ako nga sila mosupak sa akong mensahe, ug unya ang katawhan dili motuo nga aduna gayoy bili ang akong mensahe. Gisulatan ko siya ug giingnan ko siya nga pinaagi niana iyang gipakita ang iyang kaugalingon nga dili angay mahimong presidente sa General Conference. ... dili mao ang tawo nga angay magpabilin sa Pagkapresidente.”

“Kon kini nga mensahe mahitungod sa ‘adlaw-adlaw’ usa ka mensahe sa pagsulay, gipakita na unta kini sa Ginoo kanako. Kining mga tawhana wala makakita sa katapusan sukad sa sinugdan niining butanga....Ako sa hingpit nagdumili sa pagpakigkita kang bisan kinsa kanila

nga nalambigit niining buhata.

“Ang kahayag nga gihatag kanako sa Dios mao nga si Igsoong Daniells dugay na nga nagbarug sa Pagkapresidente.... ug gisultihan ako nga dili na makig-estorya kaniya pa mahitungod niining bisan unsang mga butanga. Dili ako makigkita kang Daniells mahitungod sa maong butang, ug dili ako mosulti kaniya ug bisan usa ka pulong. Naghangyo sila kanako nga hatagan ko siya ug usa ka pakighinabi, apan dili ako.... Gisultihan ako nga pasidan-an ang atong katawhan nga walay kalabotan niining butanga nga ilang ginatudlo.... Gidid-an ako sa Ginoo sa pagpaminaw niini. Gipadayag ko ang akong kaugalingon nga walay bisan usa ka tipik nga pagsalig niini.... Kining tibook nga butang nga ilang ginabuhat mao ang usa ka laraw sa yawa.” Ang taho ni F. C. Gilbert mahitungod sa usa ka pakighinabi nga gihatag kaniya ni Ellen White niadtong Hunyo 8, 1910.

Padayonon nato kining hilisgutan sa sunod nga artikulo.

“Ang Usa nga nakakita ilalom sa panagway sa gawas, nga makabasa sa mga kasingkasing sa tanang tawo, nagaingon mahitungod niadtong nakadawat ug dakong kahayag: ‘Sila wala maantos ug wala matingala tungod sa ilang kahimtang sa moral ug espirituwal.’ ‘Oo, ilang gipili ang ilang kaugalingong mga dalan, ug ang ilang kalag nalipay sa ilang mga dulumtanan. Ako usab magapili sa ilang mga limbong, ug ipahamtang ko kanila ang ilang mga kahadlok; kay sa dihang Ako nagtawag, walay mitubag; sa dihang Ako misulti, sila wala mamati: kondili ilang gibuhat ang dautan sa atubangan sa Akong mga mata, ug gipili nila kadto nga wala Ko kahimut-i.’ ‘Ang Dios magapadala kanila ug kusgan nga paglimbong, aron motuo sila sa bakak,’ tungod kay wala nila dawata ang gugma sa kamatuoran, aron sila maluwas,’ ‘kundili nalipay hinoon sa pagkadili-matarung.’ Isaias 66:3, 4; 2 Tesalonica 2:11, 10, 12.

Ang langitnong Magtutudlo nangutana: “Unsa pa bay mas kusgan nga limbong ang makapahisalaag sa hunahuna kay sa pagpakaingon nga kamo nagatukod diha sa husto nga patukoranan ug nga ang Dios midawat sa inyong mga buhat, apan sa pagkatinuod kamo nagapamuhat ug daghang mga butang sumala sa palisiya sa kalibotan ug nagapakasala batok kang Jehova? Oh, daku gayod kini nga paglimbong, usa ka makadani nga limbong, nga nagailog sa mga hunahuna sa dihang ang mga tawo nga kaniadto nakaila na sa kamatuoran masayop sa pag-ilis sa dagway sa pagkadiosnon alang sa espiritu ug gahum niini; sa dihang sila magadahom nga sila dato ug nadagaya sa mga bahandi ug walay kakulangan sa bisan unsa, samtang sa pagkatinuod sila nagkinahanglan sa tanang butang.”

“Ang Dios wala mausab ngadto sa Iyang mga matinumanong alagad nga nagabantay sa ilang mga bisti nga walay buling. Apan daghan ang naninggit, ‘Kalinaw ug kasigurohan,’ samtang kalit nga pagkalaglag nagaabot ibabaw kanila. Gawas kon adunay hingpit nga paghinulsol, gawas kon ang mga tawo magpaubos sa ilang mga kasingkasing pinaagi sa pagsugid ug modawat sa kamatuoran ingon nga kini anaa kang Jesus, dili gayud sila makasulod sa langit. Sa diha nga ang paghinlo mahitabo na sa taliwala sa atong mga laray, dili na kita mopahulay nga malinawon, nga manghambog nga dato kita ug nadugangan sa mga bahandi, nga walay kinahanglanon sa bisan unsa.”

“Kinsa man ang matuod nga makaingon: ‘Ang among bulawan gisulayan sa kalayo; ang among mga bisti walay buling gikan sa kalibotan’? Nakita ko ang among Magtutudlo nga nagtudlo ngadto sa mga bisti sa gitawag nga pagkamatarong. Sa paghubo Niya niini, Iyang gipadayag ang kahugawan nga anaa sa ilalom. Unya miingon Siya kanako: ‘Dili ba nimo makita kon giunsa nila sa mapasundayagong paagi pagtabon ang ilang kahugawan ug pagkadunot sa kinaiya? “Naunsa man nga ang matinumanong siyudad nahimong usa ka bigaon!” Ang balay sa Akong Amahan gihimo nga balay sa patigayon, usa ka dapit nga diin mibiya na ang balaang presensya ug himaya! Tungod niini may kaluya, ug ang kusog nakulang.’”

“Gawas kon ang iglesia, nga karon ginapaalsahan sa iyang kaugalingong pagtalikod, maghinulsol ug makabig, mokaon siya sa bunga sa iyang kaugalingong binuhatan, hangtod nga kasilagan niya ang iyang kaugalingon. Sa diha nga mosukol siya sa daotan ug mopili sa maayo, sa diha nga mangita siya sa Dios uban sa bug-os nga pagpaubos ug makakab-ot sa iyang hataas nga pagtawag diha kang Cristo, nga nagatindog sa saloganan sa dayong kamatuoran ug pinaagi sa pagtoo nagakupot sa mga kadaugan nga giandam alang kaniya, mamaayo siya. Magapakita siya diha sa iyang kayano ug kaputli nga gihatag sa Dios, nga bulag gikan sa yutan-ong mga kalambigitan, nga nagapakita nga ang kamatuoran sa pagkatinuod nakapagawas kaniya. Unya ang iyang mga miyembro mamahimong tinuod gayud nga mga pinili sa Dios, nga Iyang mga representante.” Testimonies, volume 8, 249, 250.